

ת"פ 29579/09/20 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 29579-09-20 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופטת, סגנית הנשיא נועה חקלאי
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

פלוני (עציר)

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד רפאל אביב

הנאשם בעצמו

ב"כ הנאשם עו"ד זייצב

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בשלוש עבירות של איומים, תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, תקיפת בת זוג, הפרעה לשוטר, והפרת הוראה חוקית. עבירות בניגוד לסעיפים 192, 380 + 382 (ג), 379 + 382 (ב), 275 ו- 287 (א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

כתב האישום מכיל שני אישומים.

על פי עובדות האישום הראשון, ביום 31.5.20 סמוך לחצות חזר הנאשם לדירה בה התגורר עם המתלוננת במשך כשנה, העיר את המתלוננת דרש ממנה לעזוב את הדירה כי הוא רוצה לנתק עמה קשר, המתלוננת ביקשה לעשות זאת בבוקר אך הנאשם נטל מזוודה, אסף את חפציה של המתלוננת ודרש ממנה לעזוב. המתלוננת חזרה לדירה והנאשם הטיח בה: "מה הבאת דברים הביתה?" ותקף אותה בכך ששפך על שיערה יין מבקבוק שהחזיק בידו וכששאלה לפשר מעשיו שפך עליה עוד יין. המתלוננת בתגובה דחפה את הבקבוק מידו של הנאשם, הבקבוק נפל ונשבר. המתלוננת ניסתה לצאת מהדירה הנאשם דחף אותה וגרם לה חבלה של ממש בדמות סימן כחול בזרוע יד שמאל. המתלוננת נלחצה ממעשי הנאשם הסתגרה בחדר השירותים והזעיקה משטרה. הנאשם דפק בחוזקה על דלת השירותים, דרש שתפתח את הדלת או שישבור את הדלת. המתלוננת פתחה את הדלת והנאשם זרק מקל מטאטא על הקיר, המקל עף ופגע בזרוע ידה הימנית של המתלוננת. כשהגיעו למקום השוטרים סירב הנאשם לפתוח את הדלת, דרש מהמתלוננת לשמור על שקט. השוטרים איתרו את בעל הדירה ביקשו ממנו לפתוח את הדלת באמצעות המפתח שברשותו. השוטר הודיע לנאשם על מעצרו אך הנאשם התנגד ואף לאחר שנאזק נשכב

עמוד 1

על הרצפה והשוטרים נאלצו להרימו עד לניידת המשטרה תוך שהנאשם בועט לכל עבר ומנסה להשתחרר מהם.

על פי עובדות האישום השני ביום 2.6.20 ניתנה לנאשם הוראה של קצין משטרה אשר אסרה עליו ליצור קשר עם המתלוננת. בין התאריכים 2-9.6.20 יצר הנאשם קשר מספר רב של פעמים עם המתלוננת באמצעות תוכנת הווצאפ, התקשר אליה 7 פעמים שלח לה מספר הודעות קוליות ובכך הפר את ההוראה החוקית.

לפני תאריך 5.9.20 המתלוננת והמתלונן הפכו להיות חברים והתגוררו יחדיו.

המתלוננת שלחה לנאשם הודעה, ביקשה ממנו להניח לה והנאשם איים שיפגע בה ובמתלונן בכך שרשם לה הודעה : "תתקפלי מהעיר הזאת לגמרי ואז אני אתן לך שקט. בשניות מצאתי את הכתובת שלו, פלאפון שלי והשם שלו ... מה את חושבת שיקרה כשאני אתפוס אותו פנים מול פנים... במיוחד אחרי הפוזה הגברית שלו, "סוהר" עלק ... אני מצפה לתשובה לא תהיה תשובה אני יעשה את השיקול דעת שלי... עוד לא התחלתי להשתגע... הידיים שלי נהיו מאוד מאוד ארוכות... פתחת איתי חזית ... ואת תשלמי על זה... הכל אני יהרוס לך... לבוגדים את מכינה... ממש עצבנת אותי הפעם..." והכל, כמפורט בכתב האישום.

ביום 6.9.20 התקשר הנאשם אל המתלונן ואיים עליו שיפגע בו בכך שאמר לו: "... בסוף אגיע אליך זה לא ייגמר טוב... אני עוד לא התחלתי לאיים עליך"; "תקשיב לי טוב ממש חי בסרט איזה גנגסטר... תשמע לי טוב, פעם הבאה כשאתה נכנס לאשדוד... איפה שאתה נמצא תאמין לי אני לא אדבר איתך ככה כמו שאני מדבר איתך עכשיו ... נכנסת לפינה הזאת הבעייתית, אני מסביר לך ביפה עכשיו אם אתה לא מחפש בעיות ... אתה לא מקשיב, בסדר אני אבוא איתך ראש בראש... אח שלי אני אגיע אליך לעבודה בסוף... תגיד מה אתה חושב? שאין לי חברים שגרים באשקלון?" והכל, כמפורט בכתב האישום.

טיעוני הצדדים לעונש

2. ב"כ המאשימה הפנה לחומרת הנסיבות העולות מכתב האישום, לריבוי העבירות, לערך המוגן שנפגע, למידת הפגיעה בערך המוגן, לפסיקה הנוהגת. לשיטתו מתחם העונש ההולם לאישום הראשון נע בין 10 עד 22 חודשי מאסר וענישה נלווית ולאישום השני בן מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שרות ועד שנת מאסר.

ב"כ המאשימה טען כי אין כל קשר בין האישומים ויש לקבוע לכל אישום מתחם בנפרד.

ב"כ המאשימה הגיש את הרשעותיו הקודמות של הנאשם ועל רקע עברו עתר לגזור את עונשו של הנאשם ברף הבינוני ביחס לכל אחד מהמתחמים ולצבור את העונשים שייגזרו, זאת בנוסף לענישה נלווית.

3. ב"כ הנאשם הפנתה לכך שהנאשם בחר לקחת אחריות ולהודות במיוחס לו, לחסוך את הצורך בעדות המתלוננים ובחסכון זמן שיפוטי, טענה שיש לקבוע מתחם אחד בגין כל האישומים שכן יש קשר הדוק בין האישומים. טענה שהעבירות לא בוצעו בתחכום, שאין אינדיקציה לתכנון מוקדם, טענה כי מתחם העונש ההולם נע ממאסר מותנה ועד לשנת מאסר, טענה כי הפסיקה אליה הפנתה המאשימה מתאימה למקרים חמורים יותר, לאלימות קשה יותר, לחבלות חמורות יותר. ב"כ הנאשם טענה כי עברו של הנאשם אינו מכביד ועתרה להסתפק בתקופת מעצרו.

4. הנאשם בדבריו האחרונים הביע צער על מעשיו ולדבריו לא היתה לו כוונה לפגוע והוא ביקש סליחה.

5. הגם שכתב האישום כולל שני אישומים, והגם שבאישום השני מיוחסות מספר עבירות שנפרסות על פני 3 חודשים, מצאתי שיש קשר הדוק בין עבירות האלימות המיוחסות באישום הראשון לבין העבירה של הפרת הוראה חוקית המיוחסת באישום השני, (קשר הרבה יותר הדוק מאשר בין עבירת ההפרה מהאישום השני לעבירות האיומים שבאישום השני).

מדובר בעבירות אלימות והפרת הוראה חוקית שבוצעו כלפי אותה מתלוננת, על רקע מערכת יחסים זוגית שהסתיימה, העבירות בוצעו בסמיכות זמנים בהפרש של ימים בודדים. עבירות האיומים באישום השני בוצעו בהפרש של 3 חודשים, אך גם הן בוצעו כלפי אותה מתלוננת ובן זוגה החדש, ובנסיבות אלו מצאתי לקבוע מתחם עונש הולם אחד לכל העבירות המפורטות בכתב האישום.

למבחן הקשר ההדוק ראו בע"פ 4910/13 **אחמד בני ג'אבר נגד מדינת ישראל**, (29.10.2014); **לאימוץ המבחן בפסיקה ראו למשל** : ע"פ 2519/14 **ענאד אבו קיעאן נגד מדינת ישראל**, ע"פ 4316/13 **מדינת ישראל נגד רמי חג'אמה ואח'**, רע"פ 4760/14 **אדוארד קיסלמן ואח' נגד מדינת ישראל**, ורבים אחרים.

מתחם העונש ההולם

6. **הערכים המוגנים שנפגעו** בעבירות שביצע הנאשם הם זכותו של כל אדם לשמירה על בטחונו האישי ועל שלמות גופו, ובפרט זכות של אישה להיות מוגנת מפני אלימות בן זוגה, הזכות לשלוות נפשו של אדם, שמירה על שלטון החוק והסדר הציבורי, כיבוד החלטות שיפוטיות, שמירה על יכולתה של המשטרה לבצע את עבודתה.

על הפגיעה בערכים אלו יפים דברי כב' השופטת א' פרוקצ'יה בע"פ 6758/07 **פלוני נ' מדינת ישראל** (11.10.07) [פורסם בנבו]:

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם גדולים כשמדובר באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג... גורמים אלה ואחרים בשילובם, משווים מימד מחמיר לעבירות אלימות במשפחה. נפיצותן של עבירות אלה, והצורך להגן על קרבת האלימות שהם על פי רוב חסרי ישע, תורמים אף הם להחמרה הנדרשת בענישה בעבירות אלה."

בתי המשפט עמדו על החומרה הנובעת מעבירת האיומים בשל המסוכנות הטבועה בה, בהתייחס לאפשרות הוצאת דברי האיום מן הכוח אל הפועל ולהיותם מעשי בריונות לשמה.

ראו דברי כב' הש' גולדברג בע"פ 103/88 **ליכטמן נ' מ"י** (פורסם בנבו, 16.9.89):

עמוד 3

"מניעת ההפחדה וההקנטה לשמן היא שעומדת ביסוד האינטרס החברתי המוגן בעבירת האיומים שבסעיף 192. רוצה לומר, אינטרס החברה להגן על שלוות נפשו של הפרט מפני מעשי הפחדה והקנטה שלא כדין".

יפים לעניין זה גם הדברים שנאמרו בבית המשפט העליון מפי כב' הש' בייניש ברע"פ 2038/04 לם נ' מ"י, פ"ד ס(4) 96, 105 (2006):

"האיום הוא אפוא ביטוי שהמשפט מטיל עליו מגבלות תוך פגיעה בחופש הביטוי, וזאת כדי להגן על ערכים אחרים ובהם שלוות נפשו, ביטחונו וחירות פעולתו של הפרט. האיום מסכן את חירות פעולתו של הפרט שכן פעמים רבות כרוך האיום גם בציפייה להתנהגות מסוימת מצד המאויים שהמאיים מבקש להשיג באמצעות השמעת האיום".

7. **מידת הפגיעה בערכים המוגנים** היא ברף הבינוני, בשים לב לרצף האירועים שבכתב האישום, לריבוי העבירות, להימשכותן, לטיב האיומים ולכך שלא הורתע אף לאחר התערבות גורמי אכיפת החוק.

8. **באשר לנסיבות ביצוע העבירות**, נתתי דעתי לכך שהעבירות בוצעו ללא תחכום, האלימות הפיזית שננקטה אינה ברף הגבוה, והחבלות שנגרמו למתלוננת, הן חבלות של ממש שאינן ברף חומרה גבוה (סימן כחול בזרוע יד שמאל). נתתי דעתי לכך שהנאשם המשיך בהתנהלותו הפוגענית גם לאחר שהמתלוננת ברחה והסתגרה בשירותים וגם לאחר שהשוטרים הגיעו למקום. נתתי דעתי לכך שהנאשם המשיך ואיים על המתלוננת ובן זוגה גם חודשים לאחר שהקשר הסתיים. נתתי דעתי לכך שהאיומים בוצעו בשיחה טלפונית. באשר להפרת ההוראה החוקית שהתבטאה בטלפונים ושליחת הודעות, נתתי לדעתי לכך שהנאשם התקשר אל המתלוננת מספר פעמים ואף שלח לה הודעות קוליות, והכל תוך הפרת ההוראה החוקית. נתתי דעתי לכך שבהמשך היתה התכתבות הדדית בין השניים, כפי שעולה מהעתק ההתכתבויות שהוגשו לעיוני על ידי ההגנה.

9. **בחינת מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים הנעים ממאסר קצר שירותה בעבודות שירות ועד ל- 18 חודשי מאסר בפועל. ראו למשל:

- רע"פ 3077/16 **פלוגי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 2.5.16). תקיפת בת זוג. במהלך ויכוח דחף המבקש את אשתו לעבר המיטה, משך בשיערה, סובב את גופה וכופף אותה לעבר הרצפה בעודו אוחז בצווארה. נקבע כי מתחם הענישה נע בין מאסר לתקופה קצרה שאפשר שירותה בעבודות שירות ל- 14 חוד' מאסר בפועל. בימ"ש השית על הנאשם 6 חוד' מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי. ערעורים בבית המשפט המחוזי ובבית המשפט העליון נדחו.
- רע"פ 6037/15 **צדקה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 7.9.15), שתי עבירות איומים ותקיפת בת זוג. נגזרו על המבקש 5 חודשי מאסר שירותו בעבודות שירות, מאסר על תנאי, פיצוי וקנס. ערעורים בבית המשפט המחוזי ובבית המשפט העליון נדחו.
- רע"פ 8323/12 **שוקרון נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 19.11.12), תקיפה הגורמת חבלה ממש כלפי בת זוג. המבקש תקף את בת זוגו, אשר התגוררה עמו בכך שהלם עם אגרופיו בצלעותיה וגרם לה לשבר

בצ'לע. באותן הנסיבות גרם נזק לרכוש שהיה בבית. בימ"ש גזר על המבקש 6 חוד' מאסר שירוצו בעבודות שירות, וענישה נלווית. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה והחמיר עונשו של הנאשם ל- 8 חוד' מאסר לריצוי בפועל והעלה את סכום הפיצוי למתלוננת מ-5,000 ₪ ל- 10,000 ₪. בקשת רשות ערעור בבית המשפט העליון נדחתה.

רע"פ 1631/12 **פדידה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 27.2.12) תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש והפרת הוראה חוקית. המבקש הפר צו והגיע לביתה של גרושתו והחל להטרידה. המבקש היכה את גרושתו במכות ידיים על ראשה ועל מצחה ונגרמה לה חבלה של ממש באזור בית השחי ובמקומות נוספים בגופה. בנוסף, המבקש הוריד את חגורת מעילו, הניף אותה לעבר צווארה והחל לחנוק אותה באמצעותה. נגזרו עליו 18 חוד' מאסר בפועל ומאסר על תנאי. ערעורים בבית המשפט המחוזי ובבית המשפט העליון נדחו.

רע"פ 1923/11 **חטיב נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 10.03.11) תקיפה הגורמת חבלה ממשית בנסיבות מחמירות ואיומים. המבקש הכה את המתלוננת באמצעות ידיו בחזה ובראשה, סטר לה ואחז בצווארה. עוד איים על המתלוננת בפגיעה בגופה כשהתקרב אליה בלילה, עת שנכנסה למיטתה, כשהוא אוחז בסכין ואיים שירצח אותה. במועד אחר, הפיל אותה על הרצפה, דרך על ראשה, הכה ושרט אותה בידיו בחזה ובכתפיים, ובאמצעות מטאטא ברגליה, בכך גרם לה חבלות רבות. בימ"ש קמא גזר על המבקש 6 חוד' מאסר לריצוי בעבודות שירות, 12 חוד' מע"ת, התחייבות וקנס. בית משפט המחוזי קיבל את ערעורה של המדינה על קולת העונש עונשו הוחמר ל- 12 חוד' מאסר בפועל. בקשת רשות ערעור בבית המשפט העליון נדחתה.

רע"פ 6821/08 **מסרי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 18.8.08) תקיפה הגורמת חבלה ממש. המבקש תקף את אשתו בכך שדחפה בחוזקה. כשניסתה להימלט מהדירה הוא תפס את ראשה, הטיחו בקיר, סחב אותה בשערותיה והכה אותה באגרופים ובבעיטות ברגליים ובבטן ובשאר חלקי גופה עד שהתעלפה. המתלוננת נזקקה לטיפול רפואי בגין כאבים חזקים בבטנה. נגזרו עליו 8 חוד' מאסר בפועל ומאסר על תנאי. ערעורים בבית המשפט המחוזי ובבית המשפט העליון נדחו.

רע"פ 3152/08 **חמו נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 23.10.08) עבירה של תקיפת בת זוג בתנאים מחמירים. המבקש תקף את אשתו כשהכה אותה בראשה בידיו ובעט בה בחלק גופה התחתון לעיני ביתו הקטינה. בימ"ש הטיל על המבקש 12 חוד' מאסר בפועל, הפעיל מאסר מותנה כך שירצה בסה"כ 18 חוד' מאסר, מאסר על תנאי והתחייבות. המחוזי קיבל הערעור באופן חלקי כך שהפחית עונשו ל- 14 חוד' מאסר בפועל. בקשת רשות ערעור בבית משפט עליון נדחתה.

ראו גם רע"פ 3801/16 **פלוני נ' מדינת ישראל** (3.5.18); רע"פ 361/16 **באסל בן אחמד עזאם נ' מדינת ישראל** (16.3.16); רע"פ 1293/08 **קורניק נ' מדינת ישראל** (25.6.2008).

15. לאור כל המפורט לעיל, ולאחר שנתתי דעתי לנסיבות כתב האישום, לריבוי המעשים המתוארים, ולכל המפורט לעיל אני קובעת כי **מתחם העונש ההולם** לאירוע שבפני נע ממאסר שיכול וירוצה בדרך של עבודות שירות ועד ל- 16 חודשי מאסר.

16. בעניינו של הנאשם אין הצדקה לחרוג לחומרה או לקולה ממתחם העונש ההולם.

גזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם

17. בבואי לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם, לקחתי בחשבון את השיקולים הבאים:

· זקפתי לזכותו של הנאשם את העובדה כי בחר לקחת אחריות ולהודות בהזדמנות ראשונה.

· זקפתי לחובתו של הנאשם את הרשעותיו הקודמות. לנאשם 3 הרשעות קודמות, לרבות בגין הפרות צווים ושיבוש מהלכי משפט. הנאשם ריצה 3 עונשי מאסר בעברו, לתקופות של 20 חודשים, 190 יום ו- 10 חודשים. אין לנאשם הרשעות קודמות בעבירות כלפי בת זוג.

· לקחתי בחשבון את נסיבותיו האישיות של הנאשם כפי שהוצגו על ידי ההגנה. את העובדה שאביו נפטר לפני כשנתיים כתוצאה ממחלה קשה ואת התדרדרותו הרגשית והכלכלית של הנאשם כתוצאה מכך.

18. לאחר שלקחתי בחשבון כל אלה, מצאתי הצדקה לגזור את עונשו של הנאשם ברף הבינוני של המתחם בכל הנוגע לרכיב המאסר.

עונשו של הנאשם

19. מכל האמור לעיל, אני דנה את הנאשם לעונשים הבאים:

- א. מאסר בפועל לתקופה של 11 חודשים, מתקופת המאסר ינוכו ימי מעצרו של הנאשם. המאסר ירוצה במצטבר לכל עונש מאסר שמרצה עתה.
- ב. 4 חודשי מאסר וזאת על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו לבל יעבור כל עבירות אלימות מסוג עוון, לרבות איומים, עבירה של הפרעה לשוטר או עבירה של הפרת הוראה חוקית.
- ג. 7 חודשי מאסר וזאת על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו לבל יעבור על עבירת אלימות מסוג פשע.
- ד. הנאשם יתחייב בפני על סך של 5000 ₪ להימנע מביצוע עבירות בהן הורשע משך 3 שנים מיום שחרורו. לא יתחייב הנאשם כאמור, יאסר למשך 15 יום.
- ה. הנאשם ישלם פיצוי בסך 1000 ₪ למתלוננת הגב' מ"ש, ע"ת 1. הפיצוי ישולם ב 4 תשלומים חודשיים רצופים ושווים. תשלום ראשון לא יאוחר מיום 1.8.21.

זכות ערעור תוך 45 יום לביהמ"ש המחוזי

ככל יש מוצגים - יושמדו בחלופי תקופת הערעור.

ניתן היום, י"ט סיוון תשפ"א, 30 מאי 2021, במעמד הצדדים.